

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, de Oradea

Oradea, 27 iulie-august

Seria I, Anul XXI, Nr. 1-2 (285-286), 2017

NOUA BISERICĂ DIN HALMĂȘD

Din sumar:

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;

Ioan Vancea, un mare Mitropolit prin puterea credinței și a faptei - pag. 5-7;

Sfânta Fecioară a Săracilor, izvor de haruri - pag. 18.

Preasfânta noastră Regină de la Fátima în Protopopiatul Ier

În acest an jubiliar 2017 se împlinesc o sută de ani de când, de șapte ori consecutiv, de la data de 13 mai până la data de 13 octombrie, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a apărut la Fátima, în Portugalia, celor trei păstorași, invitându-i la rugăciune și căință pentru a dobândi pacea în lume și convertirea păcătoșilor, trăind o viață după Evanghelie. Mesajul de convertire constantă prin căință, rugăciune și trăirea celor trei virtuți cardinale:

crența, nădejdea și iubirea nu a fost transmis doar lumii secolului trecut, el este valabil mereu, pentru toate generațiile.

Protopopiatul Ier, urmând și el programul prestabilit de Episcopia noastră cu ocazia aniversării centenarului aparițiilor Preasfânta Născătoare de Dumnezeu de la Fátima, a primit cu onoare și laudă statuia peregrină în ziua de 5 august, în parohia Vășad, leagănul marelui mitropolit Ioan Vancea, urmând ca a doua zi să fie în parohia Valea lui Mihai.

La sosirea statuii peregrine în Vășad, în jurul orelor 16.00, a avut loc rugăciunea de întâmpinare ros-

tită de părintele protopop Alexandru Duma, după care toți credincioșii, în număr de peste 100, împreună cu preoții Vlad Voicu, paroh de Vășad, Silvestru Pogar, paroh de Găloșpetreu, Alexandru Cervid, paroh de Curtuișeni și ierom. Gabriel Grigorie Borzoș de la Valea lui Mihai, au înconjurat cu statuia măreața biserică a Vășadului, intonând imnuri și cântece mariane. După intrarea în biserică, părintele paroh a expus cuvântarea episcopului nostru pentru anul Centenarului aparițiilor de la Fátima, apoi ierom. Gabriel Grigorie Borzoș a prezentat un scurt istoric al aparițiilor, parohul celebrând imediat Acatistul Maicii Domnului din Fátima, urmat de Vecernia Mare, celebrată de ierom. Gabriel Grigorie Borzoș și Paraclisul, celebrat de părintele Alexandru Cervid. La sfârșitul celebrărilor parohul locului a consacrat satul Vășad și parohia Fecioarei Maria, urmând ca apoi să fie intonate cântece mariane și fiecare credincios să rămână pentru câteva minute de rugăciune în fața Fecioarei.

Programul de duminică, 6 august, din Valea lui Mihai, a început la orele 10.15 cu rugăciunea de întâmpinare rostită de părintele protopop și procesiunea statuii peregrine de la sensul giratoriu de lângă magazinul Penny până la biserică parohială, credincioșii fiind într-un număr de peste 250, conduși de părintele protopop, ierom. Gabriel Grigorie Borzoș, Vlad Voicu, Silvestru Pogar și Radu Cefan, paroh de Voivozi. După ce a fost înconjurată de trei ori biserică, la orele 11.00 a început Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmând ca ieromonahul să consacre orașul Valea lui Mihai și parohia Fecioarei Maria, iar mai apoi să fie sfințit de către protopop altarul dedicat Doamnei noastre, care se află în pridvorul bisericii, cu ocazia Jubileului de 100 de ani. Statuia peregrină a rămas în biserică până la orele 16.00, fiecare credincios putând să se roage în fața ei.

Mărie și mulțumire Dumnezeului nostru și Maicii Sale că ne-a binecuvântat și ne ocrotește protopopiatul.

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

O invitație la dezlipirea de lucrurile materiale

6.08.2017

Iubiți frați și surori, bună ziua!

În această duminică, Liturgia celebrează sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului. Pagina evanghelică de astăzi relatează că Apostolii Petru, Iacob și Ioan au fost martori ai acestui eveniment extraordinar. Isus i-a luat cu Sine „și i-a dus deoparte pe un munte înalt” (Mt 17,1) și, în timp ce se ruga, fața i s-a schimbat, strălucind ca soarele, iar hainele Lui au devenit albe ca lumina. Au apărut atunci Moise și Ilie și au intrat în dialog cu El. În acest moment, Petru i-a spus lui Isus: „Doamne, e bine că suntem aici! Dacă vrei, voi face aici trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie” (v. 4). Încă nu a terminat de vorbit, când un nor luminos i-a învăluit. Evenimentul Schimbării la Față a Domnului ne oferă un mesaj de speranță – așa vom fi noi, cu El : ne invită să îl întâlnim pe Isus, pentru a fi în slujba fraților.

Urcarea discipolilor spre muntele Tabor ne conduce să reflectăm asupra importanței dezlipirii noastre de lucrurile materiale, pentru a parcurge un drum spre înălțime și a-l contempla pe Isus. Este vorba de a ne dispune la ascultarea atentă și rugătoare a lui Cristos, Fiul iubit al Tatălui, căutând momente de rugăciune care permit primirea docilă și bucuroasă a Cuvântului lui Dumnezeu. În această asceză spirituală, în această dezlipire de lucrurile lumești, suntem chemați să redescoperim tăcerea pacificatoare și regenerantă a meditației Evangheliei, a citirii Bibliei, care conduce spre o țință bogată în frumusețe, în splendoare și în bucurie. Și când noi stăm așa, cu Biblia în mână, în tăcere, începem să simțim această frumusețe interioară, această bucurie pe care o generează Cuvântul lui Dumnezeu în noi. În această perspectivă, timpul estival este moment providențial pentru a mări angajarea noastră de căutare și de întâlnire cu Domnul. În această perioadă, studenții sunt liberi de activitățile școlare și atâtea familii merg în concediu; este important ca în perioada de odihnă și de dezlipire de ocupațiile zilnice, să se poată reface forțele trupului și ale spiritului, aprofundând drumul spiritual.

La sfârșitul experienței minunate a Schimbării la Față, discipolii au coborât de pe munte (cf. v. 9) cu ochii și inima transfigurați de întâlnirea cu Domnul. Este parcursul pe care putem să îl facem și noi. Redescoperirea mereu vie a lui Isus nu este scop în sine, ci ne conduce să „coborâm de pe munte”, încărcăți de forța Duhului divin, pentru a decide noi pași de convertire și pentru a mărturisi constant caritatea, ca lege de viață zilnică. Transformați de prezența lui Cristos și de ardoarea cuvântului Său, vom fi semn concret pentru cei care se află în singurătate și în abandonare, pentru bolnavi și pentru multitudinea de bărbați și de

femei care, în diferite părți ale lumii, sunt umiliți de nedreptate, de abuzurile de putere și de violență.

În Schimbarea la Față se aude glasul Tatălui ceresc care spune: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, în care este mulțumirea Mea; ascultați de El!” (v. 5). Să privim la Maria, Fecioara ascultării, mereu gata să primească și să păstreze în inimă fiecare cuvânt al Fiului divin (cf. Lc 1,51). Fie ca Mama noastră și Mama lui Dumnezeu să ne ajute să intrăm în sintonie cu Cuvântul lui Dumnezeu, așa încât Cristos să devină lumină și călăuză a întregii noastre vieți. Ei să îi încredințăm vacanțele tuturor, pentru ca să fie senine și rodnice, dar mai ales vara celor care nu pot să petreacă vacanțe pentru că sunt împiedicați de vârstă, de motive de sănătate sau de muncă, de probleme economice sau de alte probleme, pentru ca să fie oricum un timp de destindere, îmbucurat de prezențe prietenești și de momente fericite.

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori!

Vă salut pe voi toți, romani și pelerini din diferite țări: familii, asociații, pe fiecare credincios. Astăzi sunt prezente diferite grupuri de adolescenți și tineri. Vă salut cu mare afect! Îndeosebi, grupul pastorației tineretului din Verona; pe tinerii din Adria, Campodarsego, Offanengo. Urez tuturor o duminică frumoasă. Vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere!

„Sunt eu oare păzitorul fratelui meu?”

Cu această tematică în minte, noi, membrii Reuniunii Mariane „Nașterea Maicii Domnului” din Bobota, Sălaj, am participat în data de 29 iulie a.c., la ziua de exerciții spirituale aleasă pentru încheierea primului an de existență și activitate.

Am ales ca locație mănăstirea „Sfântul Nicolae” din Șumal, Sălaj. Ziua am început-o cu Sfânta Liturghie, pe care am continuat-o apoi cu 2 meditații, pornind de la textul din Geneză capitolul 4, versetele 3-12, abordând temele specifice acestui pasaj scripturistic: jertfă, invidie, pacea inimii, păcat și conștiință.

Meditațiile au fost ținute de către egumenul mănăstirii, pr. Tarciziu, iar la partea rezervată discuțiilor libere, s-a implicat și pr. Severian pentru lămurirea anumitor întrebări.

La finalul zilei, părinții au împărțit cu noi, la solicitările noastre, cântări religioase specifice tradiției greco-catolice.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru această zi frumoasă și fraților pentru bunătatea cu care ne-au primit

și pentru învățăturile împărtășite.

Cu blândul Isus să ne binecuvânteze Fecioara de sus!

Ecaterina BIRU

Școala de vară de la Bădăcin

Peste 100 de tineri au participat zilnic, în perioada 1-14 august, a.c., la activitățile care s-au desfășurat la Bădăcin, în cadrul celei de-a patra ediții a parteneriatului educațional internațional intitulat „Împreună în diversitate și multiculturalitate”. Pe parcursul celor 14 zile, tinerii și copiii au participat la o serie de activități atractive pentru tineri și copii, printre care s-au regăsi jocurile în echipă, atelierile de lucru, învățarea de cântece, lecțiile de pictură, dans și de limba italiană. Activitățile s-au desfășurat la Școala Primară „Iuliu Maniu” din Bădăcin, pe domeniul lui Iuliu Maniu sub atenta îndrumare a ca-

drelor didactice implicate în proiect.

Scopul parteneriatului realizat între mai multe instituții sălăjene este de a oferi copiilor și tinerilor un prilej de a participa la o activitate educativă și relaxantă în același timp, care se desfășoară în timpul vacanței de vară.

Totodată, prin acest parteneriat se urmărește cultivarea prieteniei, a socializării, a deschiderii și a fraternizării copiilor de diferite vârste, naționalități, obiceiuri și tradiții, dar și dezvoltarea ideii de voluntariat, prin implicarea gratuită în slujba semenilor, într-o lume diversă, multiculturală.

Activitățile de la Bădăcin s-au desfășurat cu sprijinul părților implicate, respectiv: Parohia Greco-Catolică „Întâmpinarea Domnului” Bădăcin, Inspectoratul Școlar Județean Sălaj, Primăria Comunei Pericei, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 1, Pericei, Asociația Grădinița Copiilor Noștri Pericei, Colegiul Național „Simion Bărnuțiu” Șimleu Silvaniei

De menționat este faptul că acest proiect a fost inclus în Calendarul Activităților Educative Regionale 2017 aprobat de către Inspectoratul Școlar Județean Sălaj și avizat de către Ministerul Educației Naționale, poziția 1196, din Calendarul activităților regionale și interjudețene 2017, fără finanțare M.E.N.

Otilia BĂLAȘ

Ioan Vancea, un mare Mitropolit prin puterea credinței și a faptei 125 de ani de la stingerea din viață

„După cât ne vor ajuta puterile de care dispunem din darul lui Dumnezeu, ne vom năzui să fim spre folosul și prosperarea, spre înflorirea și înaintarea în toate privințele a Arhidiecezei și a Provinciei noastre bisericești”, este mărturisirea de credință față de Biserica Română Unită cu Roma, făcută de Mitropolitul Ioan Vancea în Catedrala Blajului, la ceremonia instalării sale ca Mitropolit, la 21 decembrie 1868.

Și cuvintele rostite de Episcopul Iosif Papp-Szillagyi în Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea, la consacrarea ca Episcop a Canonului Ioan Vancea, se așezau cu tot adevărul lor peste mărturisirea Înaltului Ierarh: „... Tu, darul lui Dumnezeu dat poporului său spre mântuirea lui; tu, rază de frumusețe a Bisericii; tu, binecuvântarea poporului român pe care-l iubeste Domnul, pentru că te-a dat pe tine!”.

Sub semnul acestei mărturisiri a fost întreaga viață a Mitropolitului Ioan Vancea: pentru ceea ce a construit la Blaj, este considerat al doilea ÎNTEMEIATOR, pentru întărirea vieții spirituale a credincioșilor, un mare PREOT, pentru participarea la Conciliul Vatican I, contribuția la lucrările Conciliului și efortul de a face cunoscută Biserica Greco-Catolică în lume, un MARE PRELAT AL BISERICII CATOLICE, pentru cunoștințele teologice, pentru larga cultură și stăpâ-

nirea desăvârșită a limbii latine, un ERUDIT, pentru generozitatea avută pentru cei în nevoi, un PĂRINTE.

Personalitatea remarcabilă a Mitropolitului Ioan Vancea ne este readusă în atenție la comemorarea, la 31 iulie, a 125 de ani de la stingerea sa din viață.

„Cărarea vieții străbătută de Ioan Vancea a pornit din Vășad - Bihor, a poposit un timp la Viena și Oradea, apoi, cu toiagul episcopal în mână, s-a oprit o vreme la Gherla, și-a schimbat toiagul cu cârja de mitropolit și s-a așezat la Blaj ..., de unde a ajuns până la amvoanele Vaticanului ...”.

Odată cu el ne este readus și pus în lumină un trecut al Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, pentru că Ioan Vancea s-a născut pe plaiurile bihorene, în comuna Vășad.

Familia are ascendență nobilitară pe linie paternă, este originară din Oncești (Văncești) de Maramureș, înrudită cu nobilii români de Apșa. Este atestată din 1406, când Sigismund, Regele Ungariei, face o donație lui Vancea și Alexandru, fiii nobilului Vlad. O ramură a familiei s-a mutat mai târziu în Buteasa Sătmăruului, de unde este și titulatura „de Buteasa”, apoi la Vășad.

Părinții, Gheorghe și Floriana i-au fost primii îndrumători, însă în mod deosebit mama.

Scoala elementară o începe la Vășad, unde face primele două clase, dar, remarcată inteligența și înclinația spre învățătură, va continua următoarele clase la „Școala Normală Greco-Catolică” din Oradea.

Studiile secundare și doi ani de filozofie le-a frecventat la „Liceul Premonstratens”, intern fiind la „Seminarul Tinerimii Române”, prin bursa obținută din „Fundația Ignățiu Dărăbant” - este perioada în care se conturează chemarea Altarului.

Consistoriul Diecezei Unite de Oradea l-a trimis pentru studii la Colegiul „Sfânta Barbara” din Viena, „studiile efective urmându-le la Facultatea de Teologie a Universității vieneze”. A încheiat excepțional studiile universitare, remarcându-se prin talent în învățarea limbilor străine, franceza și germana, dar și a celor orientale (semitice); limba latină o cunoștea bine la plecarea la studii, în anii vienezi se poate vorbi de o stăpânire desăvârșită - cursurile se predau în latină.

Ioan Vancea se înapoiază acasă și este hirotonit preot celib la 10 august 1845, în ziua sărbătorească a sfințirii bisericii din comuna natală.

Pentru foarte scurt timp lucrează în cadrul administrativ al Episcopiei ca arhivar, protocolist în can-

(continuare în pag. 6)

(urmare din pag. 5)

celaria diecezană, capelan la Macău. Episcopul său Vasile Erdelyi i-a observat „înclinația spre erudiție, morala exemplară și devotamentul pentru Biserică” și îl va retrimite la începutul anului 1846 în Capitala Imperiului, la Institutul „Augustineum” pentru obținerea doctoratului. La 7 iunie 1849 susține la Universitatea din Viena teza de doctorat intitulată „Dissertatio Historico-Dogmatica de Processione Spiritus sancti a Filio”, obținând titlul de doctor în teologie.

La o lună după obținerea doctoratului se înapoiază la Oradea, unde, pe lângă Episcopii Vasile Erdelyi și Iosif Papp-Szillagy, a învățat știința administrației ecleziastice și totodată i s-au deschis treptele unei cariere de excepție. A fost numit secretar episcopal, calitate ce îl situa în apropierea Episcopului, ajutându-l în rezolvarea problemelor ecleziastice ale timpului. Astfel, a participat la conferințele „care au pregătit înființarea Provinciei Mitropolitane de Alba Iulia și Făgăraș și a diecezelor de Gherla și Lugoj”.

Fără să enumerăm toate funcțiile ce i-au fost încredințate, menționăm totuși câteva: notar consistorial, director și secretar al Cancelariei episcopale și profesor la „Preparandie” (Școala Normală Română Unită), profesor la „Seminarul Teologic Latin” din Oradea, Canonic în Capitlul orădean.

Puternica personalitate este remarcată la Oradea și în întreaga Biserică: „Potrivit mărturiilor contemporane, în calitatea sa de canonic a excelat prin zelul filantropic, lăsând în urma sa o amintire plăcută în rândul săracilor și orfanilor diecezei orădene” (Canonici, profesori și vicari foranei din Biserică Română Unită - 1853-1918 – „Dicționar”, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2013, p.396).

Perioada orădeană a fost de mare însemnătate atât în însușirea deprinderilor administrației ecleziastice, utile mai târziu, când avea să devină episcop și mitropolit, cât și în scrisul cu caracter teologic.

La 4 iulie 1865 a fost numit Episcop al Diecezei de Gherla, consacrat în Catedrala „Sfântul Nicolae” din Oradea, prin punerea mâinilor Episcopului Iosif Papp-Szillagy, împuternicit al Mitropolitului Alexandru Șterca-Șuluțiu.

În cei doi ani de episcopat, a cuprins și s-a ocupat cu deosebită competență de toate îndatoririle ce-i reveneau, depășind dificultățile. Cu înțelepciune, fermitate, cu înțelegere și deschidere către problemele timpului, a rezolvat situații imediate, dar și pe termen lung.

Întâietate au avut viața spirituală a preoților și a laicilor, trăirea creștină și dezvoltarea învățământului românesc, „condiționând orice avansare preoțească de progresul școlii confesionale parohiale; cere și introduce studiul limbii române pentru elevii români din gimnaziile catolice, inclusiv cântările bisericești” (Preot profesor dr. Ioan M. Bota, „Istoria Bisericii

Universale și a Bisericii Românești de la origini până astăzi”, ediția a II-a, Casa de Editură Viața Creștină, Cluj-Napoca, 2003, p.397).

A mutat „Școala Normală Grănicerească” din Năsăud la Gherla, a organizat „Seminarul Teologic” diecezan, a înființat „Tipografia diecezană” și a editat primul șematism diecezan.

După moartea Mitropolitului Alexandru Șterca-Șuluțiu, în sinodul electoral a fost ales Mitropolit, numit la 21 octombrie 1868, confirmat de Sfântul Scaun la 21 decembrie în același an și instalat la Blaj prin Episcopul Lugojului, Alexandru Dobra, delegat al Papei Pius IX, la 11 aprilie 1869.

Programul noului Mitropolit este cuprins în cuvintele: „Biserica și Școala sunt leagănul credinței, a naționalității și luminării poporului nostru. Asupra lor se cuvine dară să îndreptăm privirile tuturor”.

Sinodele arhidiecezane și provinciale au fost folosite pentru îndrumarea vieții spirituale și progresul Bisericii: s-au stabilit canoane pentru „organizarea bisericească, viața clerului, educația tineretului, Ordinul Basilian, subliniindu-se adevărurile de credință comune cu Biserica Catolică Romană, dar cu păstrarea neștirbită a rânduielilor Bisericii Răsăritene (Op. cit., p.398).

La Congresul Scolastic Arhidiecezan din 1873 s-au stabilit hotărâri importante pentru dezvoltarea învățământului românesc confesional. Preoților și protopopilor li se cerea muncă de „zi și noapte” pentru asigurarea „bunei funcționări a școlilor confesionale”. Celor îngrijorați de atâtea poveri, Mitropolitul le-a spus: „Că dacă nu voi putea altfel, atunci îmi voi da Crucea de pe piept și reverenda de pe mine și institutele de cultură a poporului meu nu le voi lăsa să piară” (Lucian Petrescu, „Istoria Blajului”, Editura Dosoftei, Iași, 1997, p.59).

De numele Mitropolitului Ioan Vancea se leagă 300 de școli confesionale ridicate în parohiile greco-catolice. Și tot Ioan Vancea este cel care a semnat împreună cu Ioan Rațiu și George Barițiu „Memorandumul de la Blaj”, 3 iulie 1872, prin care se cerea recunoașterea limbii române ca limbă oficială alături de cea maghiară, limba română, limbă de predare în învățământul superior și autonomia școlilor confesionale.

Părinților le cerea să-și trimită copiii la școală, „ca o obligație față de Dumnezeu și națiune; Știința luminează, ea deșteaptă, întărește și înavește pe popoare” (Circulara nr.567/1867), sublinia marele Ierarh.

A organizat instituțiile de învățământ din Blaj. La „Institutul Teologic” a adăugat studii practice: Ritul oriental, Cântul, Tipicul bisericesc și Dreptul civil, dar și Filozofia, Liturgica și Omiletica, profesori pu-

(continuare în pag. 7)

(urmare din pag. 6)

tând fi doar doctorii în Teologie.

A ridicat din bani proprii „Internatul de Băieți” din Blaj, pe care îl va transforma în „Școala civilă superioară de fete” (liceu), construind în locul lui „Internatul Văncean”. În acest internat, condus de preoți cu suflet mare, s-a dat învățătură și educație creștină, s-au format caractere adevărate, pregătite să trăiască bucuriile, dar și să învingă marile încercări ale vieții. Pentru elevii săraci și orfani, a fost adevăratul cămin părintesc. Foștii elevi ai „Internatului Văncean” mărturisesc că „simțeau supravegherea din umbră a citorului ce ne îndemna la învățătură temeinică și viață morală, ca să fim folositori țării și neamului, iar la vreme de cumpănă, gata de sacrificiu” (Op.cit., p. 60).

În timpul păstoririi Mitropolitului Ioan Vancea a avut loc cel de al XX-lea Conciliu al Bisericii Catolice, Conciliul Vatican I”, convocat de Papa Pius al IX-lea la 29 iunie 1868 prin Scrisoarea apostolică „Aeterni Patris”. Lucrările Conciliului s-au desfășurat între 8 decembrie 1869 și 1 septembrie 1870, având ca tematică „Dogma infailibilității Papei” și „Definirea poziției Bisericii față de raționalism, relativism și materialism”, decretele și constituțiile dogmatice formulate la Conciliu urmând să aibă efecte pe termen lung.

Un loc important la Conciliul Vatican I îl aveau pozițiile episcopatului catolic de rit oriental, prezent cu 10% din totalul participanților, prin 61 de prelați.

Biserica Română Unită cu Roma a fost reprezentată de Mitropolitul Ioan Vancea, însoțit de secretarul mitropolitan Victor Mihalyi de Apșa și de Episcopul Diecezei de Oradea, Iosif Papp-Szilagy, care îl aducea cu sine pe Canonicul Ioan Szabo, prelați cu studii la Roma sau Viena, care cunoșteau în afara limbilor clasice latina și greaca, limba română și maghiara, cât și limbile moderne italiana, franceza și germana, în același timp erau stăpâni ai unei culturi de largi dimensiuni.

Prin prezența acestora și prin participarea directă la lucrările Conciliului, Biserica Română Unită cu Roma a fost mai bine cunoscută în lumea catolică. A fost mai bine înțeleasă individualitatea sa catolică de rit oriental, de asemenea, originea latină a românilor, latinitatea limbii și locul nostru între popoarele Europei.

Cei doi ierarhi români au înregistrat o paletă amplă de contribuții la lucrări, de la discursuri rostite în plenul ședințelor, la observații și amendamente, petiții, memorii și contacte directe cu demnitarii catolici de pe întreg mapamondul catolic.

Mitropolitul Ioan Vancea a ținut patru discursuri pe marginea tematicii. S-au reținut toate datorită conținutului bine documentat teologic. Au impresionat cuvintele alese prin care definea Biserica: „... columnă și firmament al adevărului, care poate aduce în tenebrele spirituale și în variatele suferințe ale su-

fletelor cărora le sunt supuși oamenii, lumina unică și necesară și vindecarea mântuitoare” (Nicolae Bocșan - Ioan Cârja, „Episcopatul greco-catolic român și prerogativele Papei la Conciliul Ecumenic Vatican I”, în „300 de ani de la Unirea Bisericii Românești din Transilvania cu Biserica Romei”, Presa Universitară Clujeană, 2000, p.258).

Una din cele mai importante contribuții aduse de Mitropolitul Ioan Vancea la lucrările Conciliului se referă la definirea puterii și a drepturilor episcopilor, capitol ce lipsea din programul Conciliului, subliniind că „este de neconceput faptul că episcopii au fost omiși din schema”. De asemenea, a insistat să fie trecut integral în documentele Conciliului Decretul florentin, „care a fost baza unirii cu Biserica Romei” a unei părți a Răsăritului, dar și pentru că „vechea poartă a Conciliului florentin” rămâne deschisă.

Eruditul nostru Mitropolit a apărut autonomia, ritul și limba liturgică română și a obținut dezmembrarea parohiilor unite de la Sighetul Marmăției de Episcopia Ruteană Greco-Catolică a Muncaciului și alipirea la Episcopia Greco-Catolică de Gherla.

La 28 ianuarie 1870, Mitropolitul Vancea a pontificat prima Sfântă Liturghie greco-catolică în limba română în Bazilica San Pietro, asistat de Episcopul Iosif Papp-Szilagy, la care au servit ca diaconi Victor Mihalyi de Apșa și Ioan Szabo, în prezența tuturor părinților conciliari. La elogiile care au fost aduse Mitropolitului și prelaților români „pentru competența aleasă și prestanța la cel mai înalt nivel intelectual” la lucrările Conciliului, pentru erudiție și stăpânirea perfectă a limbii latine, s-au adăugat cele pentru rugăciunea noastră, pentru sfințenia și frumusețea ei. O recunoaștere evidentă a personalității cu totul distincte a Mitropolitului român o atestă primire sa în audiență particulară de către Papa Pius al IX-lea.

Participarea la Conciliul Vatican I a Bisericii Române Unite cu Roma, prin Mitropolitul Ioan Vancea și delegația sa a însemnat „afirmarea plenară a comuniunii Bisericii noastre cu Biserica Catolică, cu Sfântul Scaun, integrarea deplină în lumea catolică de pe poziția eclesiologiei individualității și specificului acestei Biserici, consacrate de tradiția, ritul și disciplina care îi erau specifice, de codul Bisericii Orientale” (Op.cit., p.283).

Mitropolitul Ioan Vancea are paginile sale în Istoria Bisericii noastre, citindu-le, vom trăi bucuria de a-l fi avut un timp în fruntea Bisericii. Recunoștința va deveni rugăciune ca Dumnezeu să-i dea răsplata promisă celor buni ... Și rugăciunea ne face să simțim cât ne este de aproape ... Suntem siguri că „de la fereastra sa din Cer”, Ioan Vancea privește Biserica noastră, întârzie mult privind Biserica Greco-Catolică din Vășad, fericit de a vedea „credința cu care se crede” și trăirea ei ...

Ioan DĂRĂBĂNEANU

PASTILA CREDINȚEI (XII)

Folclorul religios: "Expresii din limbajul popular"

Asigurându-i pe cititorii noștri că ideea acestui articol nu a apărut din tendința de a exagera și a extinde elementul folcloric în practica religioasă, adică dintr-un folclorism nejustificat, mărturisesc că totul a pornit de la salutul adresat unui sătean, moșneag înțelept, cu ani vechi de viață. Salutul a fost: **"Doamne dă bine"**. Răspunsul: **"Să dea Dumnezeu, că are de unde"**. Originalitatea, plinătatea, pioșenia acestui răspuns a umplut, pentru moment, cămara sufletului și apoi ulițele cugetului, care au condus spre căutări și meditații relaționate cu folclorul religios.

"Doamne dă bine", "Să dea Dumnezeu" - două saluturi, cu valoare de rugăciune. Trăind în părtășie cu Dumnezeu oamenii au căutat modalități de săvârșire a unei relații "concrete" cu Dumnezeu. Rostirea unei rugăciuni răspunde acestei necesități. Cerem diferite lucruri lui Dumnezeu, având credința că El ne va răspunde.

Adăugarea explicativă **"că are de unde"**, este, din punctul nostru de vedere, o dovadă de credință, de încredere în puterea și voința Bunului Dumnezeu de a ne dăruir binele. Imaginându-ne un dialog, de continuare a afirmației, suntem convinși, că moșneagul cel înțelept, ar ști să ne spună de unde are Dumnezeu atâta bine, pentru omenire? Ne-ar spune și ce trebuie să facem pentru a primi binele Dumnezeiesc.

Poate ne-ar spune cu o convingere milenară că **"Dumnezeu îi gazdă"** la toate și la toți din lumea aceasta, căci "iată cerul și pământul există și strigă că au fost create" (Sf. Augustin), adică "toate faptele de pe pământ ... munții și toate dealurile, pomii roditori și toți codrii, fiarele sălbatice și toate turmele domestice, târâtoarele și zburătoarele înaripate" (Sf. Augustin). Cu alte cuvinte **"Dumnezeu este gazdă"** pentru toate lucrurile, ființele și întâmplările lumii.

Dar, adaugă înțelepții moșnegi: **"Dumnezeu nu bagă în straiță"**. Dumnezeu a dat oamenilor suflet, "cu facultăți asemănătoare chipului său: memorie, pricepere, voință și apoi trup înzestrat cu simțuri" (Alfons M. de Liguori, 1928). Omul trebuie să aleagă între două alternative: Prima: să nu uite (memorie!) că toate sunt creația lui Dumnezeu. Cu simțurile sale să perceapă toată bogăția creată așa cum sunt: "Dumnezeule toate pe care le-ai creat și ai văzut că sunt bune" (Sf. Augustin). Să-și canalizeze voința și priceperea spre folosință, îngăduită de Tatăl Ceresc și atunci "straița" nu va rămâne goală. A doua alternativă: să fie indiferent, sau potrivnic uitând de îndemnul: "Să nu disprețuiești iarba ta când este însetată". Celor care aleg varianta cea bună, li se va împlini urarea bătrânilor din vatra satului, care spun născuților și pruncilor **"iubească-l Dumnezeu"**. Dumnezeu ne va iubi dacă noi vom împlini sfatul Sf. Augustin "Iubește pe Dumnezeu și fă ce-ți place". Îl iubim pe Dumnezeu nu doar împreunând mâinile în rugăciune, ci mai ales în fiecare clipă, să făptuim, faptele cele bune.

Astfel vom fi mereu pregătiți de urarea - salut, de la capătul ogoarelor ori de pe ulițele copilăriei: **"alduiască-vă Dumnezeu"**. Vom fi, în felul acesta, binecuvântați ("alduiți") de Bunul Dumnezeu.

Rugăciunile noastre, faptele noastre vor exista în ceea ce creștinii spun: **"Să fie primit"** ori **"primească Dumnezeu"**; Dumnezeu primește cu bucurie prezența și faptele noastre nu numai la Sfânta Liturghie, ori înmormântări. Bunul Dumnezeu, Tatăl Ceresc și Fiul Său Isus Cristos ne privește și ne primește în orice clipă a vieții noastre, fără să invoce vreodată o altă zicere din popor: **"Dumnezeu nu bate cu bâta"**. Bogatul cel lacom care și-a lărgit mereu hambarele pentru bogăția pământească nu a fost bătut cu bâta când în jurul hambarelor pline sufereau flămânzii și săracii lipsiți de cele necesare traiului de peste zi. De asemenea nici cei care au refuzat invitația la masa Domnului din felurite motive lumești. Dar poate în ultimele clipe din viață vor trăi groaza blestemului **"arză-l focul iadului"**, precum bogatul cel petrecăreț, care în timpul vieții l-a disprețuit pe Lazăr, refuzându-i chiar și firimiturile care cădeau de la masa sa.

Nu ajunge recunoașterea conștientă sau inconștientă (**"rămâi Raiu sănătos/Noi om me mai pă din jos"**) a nevredniciei ori a micimii noastre în credință. Să repetăm (așa cum de altfel facem) și să ne ancorăm speranțele în acel **"Doamne nu mă lăsa"**. Nu mă lăsa la indiferență, potrivnicie, ispita din jurul meu, trufia adevărului personal și la toate cele multe păcate ce roiesc îmbietoare, în această lume. Să conștientizăm aceste posibilități, atunci când auzim spunându-se **"Doamne păzește"** ori **"Ferească Dumnezeu"**.

Desigur în limbajul popular curent există și expresii care nu fac parte din, să zicem, din dicționarul iubirii lui Isus Cristos și a Tatălui Ceresc.

De pildă acel necuvenit și neadevărat **"Dracu știe"**, care a devenit un fel de stereotip lexical, folosit în fel și chip. La un moment dat o persoană, înzestrată cu umor (negru), fiind întrebată, rugată să-și spună părerea asupra unor evenimente a răspuns tot printr-o întrebare: **"Știi ce a spus filosoful Duhanov?"** întrebare retorică pentru că răspunsul a venit tot de la acea persoană: **"Duhanov a spus Dracu le știe pe toate"**. Când am auzit această conversație, erau vremurile când "Duhanovii" sovietici erau peste tot și în toate "realizările lumii", în așa măsură încât un profesor de istorie din Ștei (oraș Petru Groza pe atunci) și-a permis, a îndrăznit să spună în derâdere "apa a fost inventată de Apov".

Revenind la expresia respectivă, spunem că noi creștinii știm că îngerul alungat - Diavolul - le știe pe toate cele rele conducându-i pe unii spre ceea ce poporul spune: **"arză-te focul iadului"** sau **"mănânce-te satana"**. Bătrânii noștri foloseau destul de rar numele necuratului, ferindu-se să-l "aducă" asupra unui membru al familiei ori asupra animalelor sale. În urmă cu vreo cincizeci de ani un bătrân își înjura vacile care intraseră în "porumbul" vecinului cu următorul blestem: **"Mânca-te armuraria cea grobnică"**. Se ferea de numele necuratului cu toate că "armuraria cea grobnică" se pare că era o boală grea (probabil febra aftoasă).

Trăind în convingerea că Dumnezeu este singurul care le știe pe toate, să ne încredințăm voinței sale divine, bucurându-ne de limbajul popular creștin al românilor.

Sfințirea noii Biserici din Halmășd

Pentru credincioșii Parohiei Halmășd, Duminica a III-a după Rusalii a fost o zi cu multe binecuvântări și mare bucurie, în această zi având loc sfințirea noii Biserici Greco-Catolice din localitate. Credincioși, copii îmbrăcați în port popular și preoți, în frunte cu părintele paroh Ciprian Ioan Burdaș l-au întâmpinat pe Preasfințitul Părinte Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, cu pâine, sare și flori.

A urmat ritualul sfințirii pereților exteriori cu apă sfințită și ungere cu Sfântul și Marele Mir, apoi au fost așezate în piciorul Sfintei Mese, moaște de martiri. După spălarea cu apă și săpun, apă de trandafir a urmat ungerea cu mir a Mesei Altarului și înveșmântarea, urmată de sfințirea pereților interiori și a iconostasului.

Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a fost oficiată alături de un sobor de preoți în fața Bisericii, pe scena special amenajată. În cuvântul de învățătură adresat de către Preasfinția Sa, referitor la pericopa evanghelică a „Predicării de pe munte”, a subliniat faptul că „Mântuitorul ne îndeamnă să fim atenți unde ne este sufletul și viața noastră îndreptată, către cer sau către partea materială”, de asemenea a felicitat și credincioșii din Halmășd pentru implicarea pe care au depus-o pentru zidirea acestui sfânt locaș: „Astăzi suntem tot pe un munte, un alt munte al Fericirilor. Ați făcut această Biserică pentru a fi fericți, buni, credincioși de succes, pentru a face binele. Tot ceea ce ați făcut pentru această Biserică, ași făcut pentru Împărăția lui Dumnezeu, această Împărăție a lui Dumnezeu de fericire, bine, iubire, îndelungă răbdare să coboare prin Spiritul Sfânt asupra dumneavoastră și asupra celor dragi”.

La încheierea Sfintei Liturghii, părintele Ciprian Ioan Burdaș a mulțumit tuturor celor implicați la zidirea acestei Biserici, aceștia primind din partea Preasfinției Sale diplome de apreciere pentru implicarea activă în viața Bisericii.

Biserica poartă hramul Sfântului Anton de Padova, și a fost zidită prin strădania preoților Marius Chiriloaei și Ciprin Ioan Burdaș

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Prima Spovadă și Împărtășanie solemnă la Curtuiuşeni

Prima Împărtășanie la Curtuiuşeni a avut loc în acest an pe o căldură neobișnuită, dar cu solemnitate obișnuită, în ziua de 6 august la Sărbătoarea Schimbării la Față a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos pe Muntele Tabor. Părintele paroh, Alexandru Cervid, a pregătit din timp băieți și fete din clasele primare, pentru ziua cea mare a primei lor întâlniri cu Domnul sub chipul pâinii și al vinului în Preasfântul Sacrament al Euharistiei.

Părintele a arătat în cuvântul său de învățătură că ziua aceasta rămâne cea mai însemnată zi din viața lor, iar ca să-și aducă aminte de ea, copiii au primit câte o amintire și o iconiță pe care s-o păstreze în cartea lor de rugăciune sau în micul catehism. Odată cu cei mici s-au cuminecat o mulțime de adulți, aparținând mai cu seama familiilor ce se împărtășiră solemn pentru prima dată.

Pr. Cervid ALEXANDRU

A trecut la Domnul Părintele Gligor Țurcaș

După o îndelungată suferință, vineri 7 iulie, a.c., s-a mutat în Casa Tatălui ceresc Părintele Gligor Țurcaș, slujitor al Bisericii din Hereclean, județul Sălaj.

Preasfințitul Părinte Virgil, episcopul greco-catolic de Oradea, alături de întreaga conducere a Episcopiei Române Unite cu Roma, Greco-Catolice de Oradea, se roagă Atotputernicului Dumnezeu pentru odihna sufletului adormitului în Domnul și este aproape de familia îndoliată.

„În credință și dragoste, în nădejde și în blândețe, în curățenie și în vrednicia preotească, cu bună cinste te ai înfrumusețat, pururea pomenite. Pentru aceasta preaveșnicul Dumnezeu, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel unde dreptii se odihnesc; și vei dobândi de la Cristos, la judecată, iertare și mare îndurare”. În veci pomenirea lui.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Un nou doctor în Teologie - Părintele Cristian Bălănean

În data de 8 iulie 2017, la Facultatea de Teologie Romano-Catolică din cadrul Universității din București, a avut loc susținerea publică a tezei de doctorat a părintelui Cristian Bălănean, cu titlul: „Natura umană între concept și realitate. Interferențe, diferențe și complementaritate între antropologia tomistă și concepția lui Karl Popper despre natura umană”. Lucrarea a fost coordonată științific de părintele profesor Wilhelm Dancă, membru al Academiei Române, înscriindu-se în sfera de cercetare a teologiei fundamentale și a filosofiei.

Tema principală a tezei de doctorat o constituie apărarea modelului antropologic dualist – trup și suflet –, definit de Sfântul Toma de Aquino și preluat, apoi, în doctrina oficială a Bisericii Catolice, în fața noilor abordări de tip monist din filosofia științei și filosofia minții, care încearcă să reducă persoana umană la un simplu obiect al lumii materiale, prin recursul la sistemul filosofic al lui Karl Popper – unul dintre cei mai importanți filosofi ai secolului XX. În subsidiar, teza de doctorat a urmărit și reabilitarea gândirii teologice creștine, expusă unui puternic asalt din partea curentelor științifice și filosofice contemporane, care se erijează în depozitarele unice ale adevărului despre realitate.

Prin subiectul abordat, teza de doctorat este singulară în spațiul universitar și academic din România și a doua în bazele internaționale de date, unde mai este indexată doar o singură lucrare de acest gen, respectiv despre gândirea filosofică a lui Toma și Popper, luați împreună.

Comisia care a analizat teza de doctorat a pă-

rintelui Cristian Bălănean și în fața căreia a avut loc susținerea publică – formată din: Pr. Conf. Univ. Dr. Lucian Dâncă (președinte), Pr. Prof. Univ. Dr. Wilhelm Dancă (coordonator), Pr. Prof. Univ. Dr. Cristian Barta (membru), Pr. Conf. Univ. Dr. Ștefan Lupu (membru) și Pr. Conf. Univ. Dr. Ioan Mitrofan (membru) – a decis acordarea titlului științific de doctor în teologie, cu calificativul „excelent”.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Sfințirea grotei din Parohia Zalău II

În după masa zilei de Duminică, a III-a după Rusalii, Preasfinția Sa, la invitația Părintelui Daniel Bertean, parohul comunității, s-a aflat într-o vizită la Zalău pentru a oficia sfințirea noii grote a Sfintei Fecioare Maria, construită în curtea Bisericii.

După momentul sfințirii, Preasfinția Sa Virgil a înmănat diplome de apreciere pentru implicarea activă în viața Bisericii tuturor celor care au contribuit la zidirea grotei. Au fost de asemenea dăruite și două distincții (Crucea Eparhială pentru Laici) domnului Rusu Gheorghe și Stanciu Gheorghe.

A urmat apoi rugăciunea Sfântului Rozar, animată de către Surorile din Congregația „Preasfintei Inimi” împreună cu copii și credincioșii prezenți.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

De la Fatima la Marghita

Urmând programul prestabilit de Episcopia Greco-Catolică Oradea cu ocazia aniversării centenarului aparițiilor Sfintei Fecioare de la Fatima, statuia peregrină a ajuns și în protopopiatul nostru în ziua de 1 iulie, rămânând la biserica greco-catolică din Marghita până duminică seara, 2 iulie.

Cu această ocazie a fost organizat un program spiritual amplu la care au participat preoții greco-catolici din protopopiat împreună cu credincioșii lor, dar și credincioși ai altor biserici creștine.

La sosirea statuii Sfintei Fecioare, în jurul orei 17:30, a avut loc rugăciunea de întâmpinare rostită de părintele vicar cu preoții și protopop de Marghita, Antoniu Chifor, după care toți credincioșii prezenți împreună cu preoții, în număr de peste 300, au participat la o procesiune, cu statuia Fecioarei, pe artera principală a orașului Marghita, intonând imnuri și cântece mariane. După reîntoarcere la biserică, părintele paroh Gheorghe Liț-Demian a condus rugăciunea de consfințire la Sfânta Fecioară, fiind succedat de pr. Cristian Bălănean, care a dat citire mesajului Preasfinției Sale Virgil Bercea și de pr. Alin Papiț, care a prezentat istoricul aparițiilor de la Fatima. În continuare a urmat un program susținut de tinerii din protopopiat, sub îndrumarea ipodiatonului Timoș Bogdănel, după care s-a celebrat Sf. Liturghie, aceasta fiind precedată de o privehere penitențială.

Programul de sâmbătă seara s-a încheiat cu Rozarul de mărire, iar pe tot parcursul serii sute de credin-

cioși s-au recules și s-au rugat în fața statuii.

Duminică dimineața, la Sfânta Liturghie, biserica din Marghita a devenit din nou neîncăpătoare, ea rămânând deschisă până în jurul orei 19:30, când statuia a fost dusă la Oradea. În cursul după-amiezii de duminică a avut loc Binecuvântare Euharistică cu adorație în tăcere în fața Preasfântului Sacrament, urmat și de alte devoțiuni mariane.

De buna organizare a acestui eveniment s-au ocupat părintele protopop Antoniu Chifor și, în mod special, părintele paroh Liț-Demian Gheorghe, ajutați de membrii din senatul parohiei, de Reuniunea Mariană și de preoții din protopopiat.

Îi mulțumim lui Dumnezeu și Sfintei Fecioare că ne-a binecuvântat pe noi, pe toți și întreg orașul.

Lucica BĂLĂNEAN

Protopopiatul Zalău – tabăra de vară

Copii din Protopopiatul Zalău au avut bucuria de a se afla, în perioada 3-9 iulie 2017, în tabăra de vară organizată de către Parohiile „Sfânta Familie” și „Petrus și Pavel”, împreună cu părinții Daniel Bertean și Alexandru Fiț.

În tabăra de vară, cei peste 100 de copii, cu vârstele cuprinse între 7 și 15 ani, au participat zilnic la Sfânta Liturghie, în cadrul căreia prin catehezele ținute au învățat lucrurile elementare din viața unui creștin. Programul a conținut deasemenea și ateliere de lucru: atelier de pictură, olărit, dans și lucru manual, fără a lipsi momentele de distracție.

Alături de organizatori au fost Surorile „Preasfintei Inimi”, domnișoara învățătoarea Mihaela Loredana Gorgan și animatorii, care prin dăruirea lor au creat bucurie copiilor.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2017

SEPTEMBRIE

Pentru evanghelizare: **Parohiile în slujba misiunii**

Pentru parohiile noastre: însuflețite de spirit misionar, să fie locuri de comunicare a credinței și mărturie a carității.

Universitatea de Vară 2017

“Mi-a făcut lucruri mari cel Atotputernic” (Lc 1,49): la această temă au reflectat peste 100 de tineri din Eparhia Greco-Catolică de Oradea, care au luat parte la Universitatea de Vară organizată de Biroul Pastoral Eparhial pentru laici la Vila Sântana din comuna Sânmartin, în perioada 17 - 20 iulie a.c.. Tinerii “cursanți” au răspuns invitației PSS Virgil Bercea de a petrece împreună momente de prietenie, spiritualitate, comuniune și formare în cadrul anului pastoral desfășurat sub egida “Credință și discernământ”.

«Să fiți tineri de caracter, alegându-vă adevărate modele, să răspundeți cu fermitate marilor provocări contemporane. <Da>-ul vostru să fie deschis planului pe care Dumnezeu îl are cu fiecare dintre voi, iar <nu>-ul să fie un act de curaj demonstrat în diferite momente», i-a îndemnat PS Virgil în cuvântul său de învățătură adresat participanților la Sfânta Liturghie de încheiere, celebrată joi, 20 iulie a.c., în parohia “Nașterea Maicii Domnului” din Băile “1 Mai”. În cadrul Universității de Vară au fost propuse cursuri precum: Liturghia în viața creștinului și importanța sacramentelor (Pr. Eduard Fischer), Biblia, izvor al fericirii (Pr. Antoniu Chifor), Istoria Bisericii (Sergiu Soica), Tânărul și Biserica (Pr. Anton Cioba), dar totodată diferite activități de socializare: jocuri de autocunoaștere propuse de dn. psiholog Ana Popa, spectacole și concursul artistic X-factor. Nu au lipsit momentele de reflecție și rugăciune în jurul unui verset biblic propus ca și meditație zilnică pentru a ajuta fiecare tânăr să ofere un răspuns personal întrebărilor propuse. Iată câteva dintre răspunsurile participanților:

* Ce așteptări am și ce obiective vreau să ating în această tabără?

«Să creștem împreună, să ne cunoaștem cât mai bine și să ne bucurăm de fiecare moment petrecut împreună: cântat, jucat, învățat, rugat, lucrat și bineînțeles mâncat și dormit»,

«Legarea de prietenii, atingerea Înțelepciunii, dezvoltarea de cunoștințe, trăiri și experiențe multiple»

* Ce m-a impresionat în mod plăcut azi și pentru ce vreau să-i mulțumesc lui Dumnezeu?

«Într-un mod foarte plăcut am fost impresionată de faptul că Dumnezeu comunică atât de simplu cu noi, folosind o carte a cărui nume e chiar Biblia. Mereu îi voi mulțumi pentru acest fapt și pentru tăria oferită în moment de cumpănă»,

«Pentru mine cel mai interesant lucru au fost cursurile, în mod special cel despre Sfânta Liturghie. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru oportunitățile pe care mi le-a oferit»,

«Am învățat să mă bucur de lucrurile simple și mărunte. Doamne, te rog ajută-i pe toți oamenii să Te descopere în lucrurile simple și mărunte».

Ediția din acest an a Universității de Vară s-a încheiat cu un examen de evaluare și festivitatea de premiere a tinerilor participanți la finalul unei “sesiuni” formative menită să le deschidă noi ferestre spre viitor.

Mulțumim tuturor persoanelor implicate în buna organizare a acestui eveniment, în mod special părintelui vicar general, Olimpiu Todorean, care a susținut această activitate și care a fost prezent în mijlocul tinerilor, oficiind Sfânta Liturghie de miercuri, în cadrul căreia ia îndrumat pe tineri să aleagă lucrurile folositoare pentru ei. Mulțumim deasemenea și Direcției de Dezvoltare și Implementare Proiecte Bihor pentru sprijinul acordat.

Ștefan MADARAȘI

Exerciții Spirituale pentru preoți

Între 24 și 26 iulie au avut loc la pensiunea "Colț de Rai", de lângă Zalău, exercițiile spirituale pentru preoți și diaconi, organizate de Vicariatul pentru preoți al Episcopiei greco-catolice de Oradea, sub îndrumarea pr. vicar responsabil cu preoții, Antoniu Chifor.

Invitatul special al întâlnirii a fost pr. Marius Taloș SJ, superiorul regional al Părinților Iezuiți din România, care a pregătit și prezentat celor prezenți, o temă foarte interesantă și mereu de actualitate: "Credință și Responsabilitate". Tematica prezentată a fost structurată pe cinci meditații, axate pe diverse tipologii, menite a scoate în evidență trăsăturile urmărite în prezentare. Aceste meditații au cuprins următoarele studii de caz: chemarea și dilemele lui Moise (Ex 3,1-15), prezentarea de către Sfântul Pavel a misiunii sale (Gal 2,1-11), întâlnirea lui Isus cu femeia samariteană, ce duce la transformarea unei întregi cetăți (In 4,1-30), trimiterea și împuternicirea în slujire a ucenicilor, de către Isus (Lc 10,1-24) și la final, rolul Mariei la nunta din Cana (In 2,1-11). Toate aceste meditații au avut menirea de a reliefa celor 30 de preoți și diaconi prezenți, parcursul și menirea slujitorului, chemat să se asemene tot mai mult cu Cristos, cel care ne iubește așa cum suntem, dar nu ne lasă așa cum suntem, ci ne transformă, în măsura în care ne lăsăm modelați, făcându-ne "să Îl" și "să ne" redescoperim, în ciclul Păstor - Instructor - Mentor.

În cadrul meditațiilor au fost atinse și aspecte ale vieții spirituale, ale relațiilor în cadrul Bisericii, ale exercitării autorității și a puterii în viața consacrată, toate acestea constituind nu doar o sursă de reflexie pentru fiecare din cei prezenți, ci și un adevărat ajutor în clarificarea unor dileme sau probleme, cu care mulți se confruntă în viața pastorală. În ziua a doua, participanții au avut bucuria de a-l avea în mijlocul lor și pe Preasfinția Sa Virgil, episcopul Eparhiei de Oradea, care a dorit să se întâlnească cu preoții participanți, vorbind despre ultimele documente primite de la Vatican și totodată oferindu-și disponibilitatea de a răspunde întrebărilor puse de către cei prezenți. Rugăciunea comunitară a avut bineînțeles un rol important, astfel încât pe parcursul celor trei zile, pe lângă Sfânta Liturghie, s-a mai oficiat "Acatistul Maicii Domnului", "Sfântul Rozariu" și părți din "Oficiul Orelor Canonice", existând și un timp special alocat pentru rugăciune și reflexie personală. De asemenea, în una din seri a avut loc o vizionare de film cu tematică spirituală, foarte apreciată de către cei prezenți.

La final, preoții și diaconii prezenți au mulțumit organizatorilor pentru frumoasele zile petrecute în acel "Colț de Rai", desfășurate într-o ambianță pitorească și beneficiind de prezența extrem de plăcută, completată de o expunere agreabilă și de înaltă ținută, a părintelui Marius Taloș. Întâlnirea a constituit totodată și un prilej de împărtășire și dezbateri a unor problematice pasto-

rale, fiind propuse chiar și unele soluții de îmbunătățire a pastoratiei. Următoarea întâlnire de formare a clerului din Eparhia Greco-Catolică de Oradea va avea loc în toamna acestui an, la o dată ce se va anunța ulterior.

În continuare câteva dintre impresiile preoților:

* Aceste exerciții m-au ajutat să-mi redescopăr vocația, să găsesc noi energii, noi idei. Misiunea merge mai departe!

* Mulțumim pentru frumoasa concretă și la subiect prezentare din cadrul exercițiilor spirituale. Temele prezentate sunt de actualitate, spiritul umoristic a captat atenția tuturor, iar programul întâlnirilor a fost bine aerisit dând posibilitate preoților de a comunica între ei. Din punct de vedere organizatoric au fost cele mai bune exerciții spirituale la care am participat până acum. Cu siguranță și faptul că am fost un grup mai restrâns a contat la armonia și cunoașterea reciprocă.

* "Râvna lui devine lepădare". Aceste zile petrecute împreună m-au ajutat să mă (re)descopăr și să înțeleg mai bine misiunea la care am fost chemat.

* O atmosferă de "cenacol". Predicator foarte competent și foarte umil. Informații cu aplicabilitate imediată.

* Un moment de har! Părintele, foarte ok! Meditațiile scurte și concise! Le așteptăm pe următoarele.

* Exercițiile spirituale din acest an au fost un timp privilegiat, de reflecție, meditație, rugăciune și comuniune frățească!

* Felicitări pentru aceste exerciții spirituale! Domnul Isus să va răsplătească osteneala și jertfa sfinților voastre.

* Foarte plăcută prezentarea temei și ambianța creată. Bine aleasă tema Exercițiilor și foarte actuală. Ar fi bine să se continue folosirea spiritualității iezuite în formarea preoților.

* Foarte fratern, colegial și profund. Exerciții fructuoase! Bunul Dumnezeu să ni-l țină și să ne mai formeze și pe viitor!

Diacon Orest NICHITA

Tabăra de vară

*Dă-ne, Doamne, darul bucuriei, / Bucuriei și al veseliei,
Bucuria de a te iubi, / Bucuria de a te sluji.*

Tabăra de vară a copiilor, organizată de Parohia Greco-Catolică „Sfânta Treime” Nufărul s-a desfășurat în perioada 10-22 iulie 2017, într-un număr aproximativ de 43 copii, care au răspuns provocării inițiativei părintelui paroh Gheorghe Pop și a Oratoriului „Nuferii Sfintei Treimi Tineret Greco-Catolic”, de a participa la această perioadă minunată, petrecută împreună.

Tema taberei a fost „Bucuria, comoara vieții”, descoperind în fiecare zi o altă bucurie. Bucuria de a iubi; bucuria de a fi educați; bucuria de a fi copii ai lui Dumnezeu; bucuria sta în lucruri simple și bucuria de a ne juca cu ceilalți. Acestea au fost temele abordate pe parcursul săptămânilor taberei de vară.

Un salut către copii a venit din partea Preasfinției Sale Virgil și din partea părintelui vicar Antoniu Chifor, aceștia fiindu-ne alături și susținându-ne pe parcursul taberei.

Mulțumim tuturor celor care ne-au susținut atât spiritual, cât și material.

Școala de vară la Liceul Greco-Catolic din Oradea

Sub inspirata lozincă: „Jocul este înțelepciunea copilăriei”, Oratoriul Maria Imaculata din Oradea a organizat programul „Școala de vară 2017 – EDU&CARE” în perioada 17-28 iulie cu un flux de peste 50 de copii dornici de a-și petrece timpul împreună.

Activitățile zilnice s-au desfășurat pe teme proprii în următoarea ordine: cultură cu scriitorul de renume Ioan F. Pop, sport cu doamna profesor Lect. univ. dr. Dana Cristea, mâini dibace cu învățătoarele Lia Șipoș, Krisztina Ursu și Lorenia Nedeianu, pictură cu doamna profesor Alina Broizan, sănătate și dans cu Cristina Mihălțan, cercetășie cu David Popescu, muzică cu Ovidiu Lazăr, o zi de baie la Ștrand Venus în Băile 1 Mai, moment în care mulțumim d-lui Alin Vandici pentru atenția acordată, iar în încheiere un moment de spiritualitate în care ne-am oferit lui Isus mulțumind pentru darul prieteniei, urmat de premiera copiilor și petrecerea finală mult așteptată de aceștia. Pe file de poveste și bună dispoziție am însușit mesajul marelui Ion Creangă care descrie, cred, cel mai plastic legătura dintre copil și rostul existenței sale - Dacă-i copil, să se joace – oferind cu generozitate momente de distracție prin muzică, dans și jocuri atât copiilor cât și părinților care au cutezat să șteargă praful timpului de pe frumoasele amintiri ale copilăriei și să se alăture nouă în aceste momente.

Mulțumim colaboratorilor noștri: Episcopia Greco-Catolică de Oradea, Parohiei „Sfântul Nicolae”, Biroului Pastoral și nu în ultimul rând conducerii Li-

ceului Teologic „Iuliu Maniu” care, prin generozitatea caracteristică, a făcut posibilă desfășurarea acestui program oferind spațiile necesare activităților.

La buna desfășurare au participat: părintele Traian Dobrată împreună cu diaconul Gabriel Beita și grupul de animatori al Oratoriului: teologul Radu Bala, Andreea, Măriuca, Ștefania și Alin care prin entuziasmul caracteristic și spiritul tânăr au condus cu perspicacitate fiecare activitate.

Salutăm cu prietenie copiii dar mai ales părinții care ne-au oferit în grijă ceea ce au ei mai de preț!

La o frumoasă revedere anul viitor, până atunci:
VACANȚĂ PLĂCUTĂ!

Pr. Traian DOBRATĂ

Întâlnirea Ecumenică Loreto 2017 – Ecouri ...

Există momente în eternitatea timpului care nu pot fi păgânite de uitare. Loreto ... 2017 ... repere care descriu o minune a tinerilor. Cred că totul a început cu o împreunare a mâinilor: Tatăl nostru ...

Tabăra la Loreto a fost o călătorie atât spirituală cât și socială. A reprezentat o evoluție pe plan spiritual datorită programului de rugăciune zilnic pe care îl aveam în campus, constituit din „Rugăciunea lumii”, care era un moment de reculegere spirituală și o oportunitate de a te uni spiritual cu Dumnezeu într-o oră mirific descrisă de muzica artistică a unui compozitor special chemat pentru animarea serii de rugăciune. Așa am învățat fericirea de a trăi cu alții exact ca într-o poveste căreia nu îi simți sfârșitul, ci doar minunile pe care Dumnezeu le creează în fiecare zi pentru a ne aminti că e alături de noi: un răsărit splendid, un fluturaș care întruchipează fericirea copiilor prin zburdălnicia lui, stelele - mici candelă de supraviețuire ale întunecimii cerului și nu în ultimul rând, prietenii.

„... care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău ...” În fiecare zi am avut posibilitatea de a participa la o Sfântă Liturghie, iar preotul nostru ne-a stat mereu la dispoziție pentru a ne spovedi sau dacă doream îndrumări, atât spirituale cât și sfaturi părintești și prietenești pentru problemele noastre. Mulțumim mult părintelui Marius Obreja și lui Dorin Ștefănuț pentru infinita răbdare, înțelegere și încurajarea cu care ne-au înconjurat pe tot parcursul ieșirii noastre ca o familie unită în harul lui Dumnezeu.

„... vie împărăția Ta, fie voia Ta precum în cer așa și pe pământ ...” . Partea de călătorie socială s-a constituit într-o posibilitate de a experimenta noi culturi datorită diferitelor naționalități care au format marele grup. Într-una din zile, o parte dintre noi am vizitat Pescara, locul în care în august 2016 a avut loc un cutremur devastator în urma căruia un oraș întreg a fost distrus și au fost luate multe vieți omenești. A fost o experiență emoționantă fiindcă am realizat că într-o clipă poți pierde totul, chiar și viața sau familia. O supraviețuitoare ne-a spus: „Am înțeles de ce Dumnezeu ne-a creat cu ochii în față și nu în spate ... pentru că trebuie să privim mereu spre viitor ... viitorul e cel care ne construiește ... din

trecut învățăm...”. Apoi am ascultat mărturiile câtorva localnici despre acele momente greu de suportat. Am pășit cu înfiorare în cimitirul persoanelor ucise de cutremur și am păstrat un moment de reculegere, am îngenunchat și ne-am rugat pentru sufletele celor adormiți. Mulți tineri cu tristețe și cu lacrimi în ochi, marcați de suferință și compasiune pentru acele suflete, au fost solidari cu această comunitate chiar dacă atunci i-au întâlnit pentru prima dată. Așadar, compasiunea e cea care înobilează sufletele și ne dă darul fraternității făcând ca prin aproapele să se reverse asupra celorlalți gesturi de iubire din partea lui Dumnezeu.

„... pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre ...”. Întâlnirea ecumenică de la Loreto a fost o reușită și reprezintă un cadru propice dezvoltării culturale și mai ales spirituale. Mulțumim lui Dumnezeu pentru acest dar care ne-a rămas la toți în inimii și care ne-a învățat unitatea chiar și la distanță și ne cerem iertare pentru stângăciile și eventualele scăderi datorate lipsei noastre de experiență.

Mulțumim Biroului Pastoral și tuturor celor care au făcut posibilă această experiență spirituală unică și fiecărui participant în parte, oricât de mic și neînsemnat s-ar considera pentru că puținul fiecăruia pus în comun a adus o bogăție de haruri care ne-a rămas în suflet.

„... precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită ...”. Așteptăm cu nerăbdare viitoarea întâlnire și sper să ne revedem cu toții sănătoși și împliniți să putem oferi cu dărnicie din tezaurul ceresc pe care harul Domnului l-a pus în sufletele noastre la Loreto. „... ci ne mântuiește de cel rău”. Amin.

**Ștefana GOȚIA, Alexa OLOGU,
Sebastian CURILĂ**

Pelerinajul tinerilor maghiari

Mitropolia Greco-Catolică din Debrecen (Görögkatolikus Metropólia) în parteneriat cu Episcopia Română Unită cu Roma Greco-Catolică, de Oradea organizează "Pelerinajul pietonal pentru tineri Oradea-Máriapócs" între zilele 07-12 august 2017.

Pelerinajul s-a deschis luni seara, 7 august 2017, cu Slujba Vecerniei, celebrată în Catedrala Sfântul Nicolae în prezența Înalț Preasfinției Sale Péter Fülöp Kocsis, arhiepiscop și mitropolit al Bisericii Greco-Catolice din Ungaria, a Preasfinției Sale Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a părinților vicari din Oradea și Ungaria, și a celor 300 de tineri greco-catolici cu vârsta peste 16 ani din Ungaria.

Preasfinția Sa Virgil a urât un „Bun venit” Înalț Preasfinției Sale Fulop, pelerinilor, îndemnându-i să „stea aproape de Biserică, pentru că ei sunt viitorul Bisericii”.

Marți dimineața pelerinii au plecat pe traseul: Oradea - Săldăbagiu de Munte – Paleu – Cetariu – Tăutelec – Șișterea – Sârbi – Fegernic – Sâniob - Sânicolau de Munte – Cadea – Ciocaia – Săcuieni – Șilindru – Șimian - Frontieră.

Înalț Preasfinția Sa Fulop Kocsis Mitropolit al Mitropoliei Greco-Catolice din Debrețin îi va însoți pe pelerini pe tot parcursul pelerinajului.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Beiușenii în tabăra ecumenică - „Prefer Paradisul”

Copii beiușeni au participat între 17-21 iulie la o tabără ecumenică organizată de oratoriul „Colț de rai” din Beiuș, prin grija Asociației „Ave Miriam” și Parohia Greco-Catolică Beiuș.

Tabăra din acest an a avut ca punct de cazare Centrul de formare spirituală „Convivium” din Ocna Șugatag. Partea spirituală a taberei a fost asigurată de catehezele zilnice susținute de părintele Zorel Zima și rugăciunile părintelui Oprea Ionuț. Aceste scurte cateheze au dat tema și concluzia, am zice, alegerea participanților: „Prefer Paradisul”.

Programul structurat de coordonatoarea oratoriului, Carmen Zima, a oferit copiilor ocazia de a descoperi frumusețile ținutului maramureșean, printre care: Valea Izei, călătorind cu mocănița cu aburi, mănăstirea de la Bârsana, Muzeul satului maramureșean și Memorialul Victimelor Comunismului de la Sighetul Marmăției, Cimitirul Vesel și mănăstirea de la Săpânța. Nu au lipsit nici clipele de relaxare: jocuri comunitare și bălăceală la strand, timp în care mămicile participante, alături de voluntarul Laza Cristian, au oferit ocrotirea și bunătățile alimentare tinerilor.

Tabăra s-a încheiat, vineri, 21 iulie cu celebrarea Sfintei Liturghii în capela centrului „Con-

vivium”. La întoarcere copiii au vizitat și castelul Karoly din orașul Carei.

Carmen ZIMA

Sfânta Fecioară a Săracilor, izvor de haruri

«O mamă care ne îngrijește, ne protejează, se înalță și ne arată dragostea sa fără nicio piedică. Ea cunoaște temerile noastre, cele mai ascunse. Ea știe visele noastre cele mai profunde și ni le amintește atunci când noi ne pierdem, rătăcind prin lume» (Papa Francisc): această siguranță i-a condus pe credincioșii parohiei “Nașterea Maicii Domnului” din Băile “1 Mai”, Betfia și AGRU Oradea, în pelerinajul organizat sâmbătă, 5 august a.c., la Sanctuarul Arhiepiscopal Major “Fecioara Săracilor” de la Cărbunari. În ciuda căldurii toride, cei mai mulți dintre ei și-au împlinit dorința de vedea pentru prima oară centrul spiritual și istoric al Blajului, unde au vizitat Catedrala Arhiepiscopală Majoră “Sf. Treime”, monument de căpătâi, a cărui arhitectură a inspirat și construcția bisericii din Băile “1 Mai”-Haieu.

«La anunțul pelerinajului la Blaj-Cărbunari am răspuns din primul moment ‘Da’. Astfel mi-a fost împlinit un vis și un gând dorit de a ajunge în ‘Mica Romă’ a ‘Luceafărului românesc’. Blajul, cu această superbă catedrală m-a impresionat profund, iconostasul construit cu multă măiestrie, bolta minunată. Mormântul cardinalului nostru Alexandru Todea așezat în partea stângă, iar în partea dreaptă mormântul celui care a pus temelia unei însemnate așezări românești, Inocențiu Micu Klein. Am apreciat cuvântul părintelui Daniel Câmpeanu de la Catedrala Arhiepiscopală, din care am înțeles importanța mare a Blajului: mare centru al învățământului românesc, lumina spiritualității românilor transilvăneni; la Blaj s-a tipărit prima carte cu caractere latinești, primele cărți de istorie națională; (...) aici s-a strigat dorința de ‘unire’ a românilor din Transilvania cu frații de peste Carpați», spune doamna Cornelia Antal, una dintre participante.

După vizita ghidată a Catedralei, pelerinii au avut bucuria de a primi binecuvântarea PS Virgil Bercea, aflat în zonă, care i-a însoțit sufletește pe tot parcursul pelerinajului. Itinerariul a continuat cu urcarea la pas de rugăciune prin pădurea Cărbunari și sosirea la Sanctuarul “Fecioarei Săracilor”. Un grup de copii însoțiți de sora Benigna din Congregația “Maicii Domnului” din arhidieceză, i-a așteptat pe oaspeții bihoreni. Aici a fost săvârșită Sfânta Liturghie celebrată de pr. Ștefan Madarasi, cu participarea pr. Matei Chiriloaci, a ipodiaconului Cistian Borota, și un moment de reculegere ținut la mormântul părintelui Jean Baptiste Robin, primul rector al Sanctuarului arhiepiscopal de la a cărui trecere la Domnul s-au împlinit de curând 3 ani.

«Dumnezeu ne iubește așa cum suntem, cu defecte, cu calități. Dar vrea ceva special de la noi: să nu rămânem în aceste imperfecțiuni, ci să ne străduim zilnic pentru a schimba ceva în noi, ca să ne facem tot mai vrednici de iubirea pe care El ne-o poartă. Pelerinajul ne ajută să înțelegem că schimbarea sufletească trebuie să înceapă de astăzi, nu de mâine sau de mai târziu»: cu această idee de meditație a rămas din predica

de la Sfânta Liturghie teologul Cristian Hoduț, pelerin la Sanctuarul marian.

Devenit loc de pelerinaj din 1936, oază de refugiu sufletesc în inima «Grădinii Maicii Domnului», Sanctuarul de la Cărbunari este an de an prilejul multor pelerini din întreaga țară care ajung la capela dedicată aparițiilor Preasfintei Fecioare Maria de la Banneux pentru a se încălca sufletește și a obține iertarea păcatelor.

«Sanctuarul Fecioarei Săracilor, așezat într-o poieniță din pădurea de la Cărbunari, un loc minunat, feeric, mi-a umplut inima de multă pace. Liturghia la care am luat parte împreună a fost înălțătoare, hrănindu-mă din plin spiritual», scrie una dintre credincioasele parohiei greco-catolice din Băile “1 Mai”. Tot dânsa mărturisește:

«La sfârșitul liturghiei, prin rugăciunea la înțenția Sfântului Părinte am primit indulgența plenară. Mica capelă a Sfintei Fecioare a săracilor m-a impresionat, aflând mesajul ei adresat nouă: ‘Vreau să alin suferințele!’, ‘Credeți în mine și eu voi crede în voi!’, ‘Rugați-vă mult!’».

Încărcați de iubire și cântec, scăldați în pace, pelerinii au revenit în aceeași zi acasă, de unde își propun să facă an de an acest pelerinaj închinat Sfintei Fecioare a Săracilor. Inițiativa, susținută de Biroul Pastoral Eparhial pentru Laici, în colaborare cu AGRU Oradea, aflată la prima ediție în comunitatea din Băile “1 Mai” și Betfia, s-a arătat a fi totodată un prilej de (re)cunoaștere, deschidere față de ceilalți, respect și iubire comunitară. Acestea i-au făcut să înțeleagă pe participanți că pelerinajul este Calea pe care parcurgem când Timpul lui Dumnezeu coincide cu timpul omului...

«Sfântă Fecioară a Săracilor, Maica Mântuitorului, Maica lui Dumnezeu, îți mulțumim!».

Pr. Ștefan MADARASI

Vizită în Protopopiatele Ier, Carei și Tășnad

Preasfinția Sa Virgil Bercea s-a aflat joi, 10 august 2017, în vizită în Protopopiatele Ier, Carei și Tășnad.

În Parohia Șilindru, Preasfinția Sa Virgil a participat, alături de Înalt Preasfinția Sa Fulop Kocsis, Mitropolit al Mitropoliei Greco-Catolice din Debrețin, la Sfânta Liturghie celebrată pentru cei aproximativ 300 de tinerii din Ungaria care se află în aceste zile în pelerinaj. Tinerii au plecat din Oradea spre Máriapócs. După ce au fost salutați și binecuvântați pelerinii, a urmat vizita în Parohia Valea lui Mihai, alături de Preacuviosul părinte Grigore Borzoș și de câțiva membrii ai consiliului parohial.

În Protopopiatul Carei, Preasfinția Sa l-a vizitat pe părintele vicar foraneu al Sătmăruului, Radu Filip, pe părintele Felician Buzgău din Parohia Pișcolt, apoi Parohia Ghenci condusă de către părintele Lucian Cociorva, unde au fost analizate lucrările de renovare care au avut loc la Biserică.

A urmat vizitarea Parohiilor Săuca și Becheni-Chisău, alături de părintele paroh Florin Holhoș. În Parohia Becheni-Chisău a fost vizitat locul unde va fi amplasată noua Biserică de lemn pentru comunitatea greco-catolică.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Vizita Preasfinției Sa Virgil în diferite Parohii

Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a întreprins, sâmbătă 12 august 2017, o vizită în diferite Parohii ale Episcopiei.

Au fost vizitate Parohiile Valcăul de Sus, Horoatu Crasnei, Stârciu, Cizer și Marin. În Parohia Valcăul de Sus, ierarhul a vizitat Biserica alături de părintele paroh George Chiș. Biserica, care va purta hramul „Schimbării la Față a Domnului”, în această toamnă va fi sfințită, acum pregătindu-se ultimele detalii pentru a putea primi învesmântarea prin Slujba Sfințirii.

La Biserica din Horoatu Crasnei, păstoriță de părintele Sofineți Mihai, au loc lucrările de împrejmuire cu gard ale lăcașului. Aici, ierarhul s-a rugat alături de părintele paroh pentru comunitatea pe care o păstorește. Biserica din Horoatu Crasnei a fost sfințită în 28 septembrie 2014.

Părintele Alin Bauer, parohul din Stârciu, a prezentat Preasfinției Sale lucrările care au avut loc la noul lăcaș al comunității greco-catolice, o frumoasă Biserică din lemn construită începând din toamna anului 2016.

Moment de rugăciune și de binecuvântare a avut loc și în Capela comunității din Cizer, alături de părintele paroh Grad Ioan. Biserica cu hramul „Intrarea în Biserica a Maicii Domnului” din Marin, județul Sălaj, a fost ultima parohie vi-

zitată de către Preasfințitul Virgil, unde părintele paroh Adrian Fabian Botea, alături de familia dânsului, l-a primit cu bucurie pe ierarh.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Slujire arhierească la Schitul Stânceni

La Sărbătoarea „Schimbării la Față a Domnului Isus Cristos”, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, a celebrat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Schitul Carmelitan din Stânceni, județul Mureș, cu ocazia hramului acestuia.

Bazele Schitului de la Stânceni a fost pus la invitația Preafericirii Sale Lucian Cardinal Mureșan de către Mănăstirea Sfântul Ilie, Carmelul din Saint Remy (Franța), la 14 septembrie 1994, de Sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci. Schitul este consacrat Sfintei Cruci care îi unește pe toți creștinii în așteptarea Învierii. Schitul este condus de către maica Eliane, iar părintele slujitor este Cornel Dârle, din Episcopia Greco-Catolică de Oradea.

În cuvântul de învățătură Preasfinția Sa Virgil a vorbit despre „Sărbătorea Schimbării la Față”, amintind faptul că „Petru, Iacob și Ioan au stat o veșnicie cu Domnul. De aici vine și întrebarea: Noi cât stăm cu Domnul?”, de asemenea și despre binele pe care ni-l face nouă Domnul: „Acel bine care trebuie să-l transpunem în viața noastră, în viața de familie, în marile momente de bucurie și în momentele de decepție”, pentru că „doar atunci când putem ieși și vorbi despre Domnul, doar atunci acest bine pe care îl trăim devine: adevăr, frumos, binele suprem, devin Domnul care astăzi s-a Schimbat la Față și care vrea să ne schimbăm și noi”.

La sfârșitul Sfintei Liturghii cu ocazia împlinirii celor 50 de ani de viață consacrată, Maica Eliane, a primit din partea Preasfinției Sale o diplomă și medalia omagială la Jubileul de 225 de ani de la înființarea Seminarului din Oradea precum și o cruce, de asemenea

și părintele Cornel Dârle, fost profesor al Seminarului, ca semn de prețuire și recunoștință pentru susținerea activității Seminarului.

Eugen IVUȚ - Biroul de presă

Tabăra de vară *Reparto*

A doua tabăra de vară s-a desfășurat în perioada 5 – 11 iulie la Zece Hotare - Șuncuiuș - de această dată participând un număr de aproximativ 30 de copii din cadrul grupului de cercetași de la Don Orione, grupa Reparto, având ca și temă „Aventurieri în jurul lumii”.

Copiii cu vârsta cuprinsă între 12 și 18 ani au avut parte de o experiență mai deosebită deoarece au fost îndrumați să descopere că pentru a dormi bine trebuie să știi să montezi cortul, pentru a mânca trebuie să știi să aprinzi focul și să gătești mâncarea, pentru o reușită cât mai bună a activităților trebuie să colaborezi și să îți aduci aportul la propria echipă.

Pe parcursul taberei copiii au avut de asemenea parte de drumeții, multe jocuri, cântece în jurul focului de tabără, scenete și au legat sau au întărit prietenii. Viața este o aventură și împreună cu

ceilalți devine mai frumoasă și mai plăcut de parcurs și descoperit.

Gheorghe POP

1,5 Lei